

Del deres Betydning, naar de kun holdes hvert andet Aar, idet Traaden i Husdyravlens Udvikling paa den paagældende Egn let gaar tabt, naar ikke hvert Aars Produktion kommer frem.

Kan imidlertid Antallet af de overflødige mindre Landbosforeningsstuer indskrænktes, uden at man hidfører den ovenomtalte uheldige Virkning for de berettigede mindre Stuer, maa Kommissionen anbefale dette og skal i saa Henseende henpege paa den Udvej at virke for Sammenlutning af de mindre Stuer ved at hvide Rabo-landbosforeninger, der afholde det aarlige Skue i Forening, et noget større Tilskud, der da eventuelt kan anvendes til Transportletelse for fjernereboende Udstillere.

Hvad Præmiering af Hopper angaar, da har der i Kommissionen rejst sig Stemmer for, at Raaring af Hopper med dertil knyttede Raaringspræmier — mulig i Form af Fribedækningsbeviser — skulde træde i Stedet for den nu paa Landbosforeningernes Dyrstuer stedfindende Præmiering. Der skulde da stilles et særligt Beløb til Raadighed i nævnte Djemed samtidig med, at det til Hopper nu anvendte Beløb unddroges Dyrstuerne.

Dette Forslag motiveredes dels ved Hoppelaaringens Betydning, at der ved denne opnaas, at de bedste Hopper hvert Aar fremstilles og kontrolleres, at Opdrættene belæres ved den stedfindende Klassifikation, og at der ved Raaringen gives Vejledning til, at Hopperne bedømmes af anerkendte og for dem passende Hingste, dels under Hensyn til, at den nu i Hesteavlforeningerne stedfindende Raaring, der foregaar uden særlig Støtte fra Staten og som Følge heraf ogsaa er ret ufuldstændig og foregaar temmelig spredt, dog har bragt 8,908 Hopper ind under Raaringen, hvoraf 2,898 Hopper ere laarede i første Klasse og 6,010 Hopper i anden Klasse, og hvoraf Hopperne i første Klasse og en stor Del af Hopperne i anden Klasse med god Grund kunne betegnes værdige til Præmie, medens der paa Dyrstuerne i Aaret 1899 ifkun er præmieret 1,810 Følhopper og 1,200 Goldhopper, hvoraf fremgaar, at der ved Hoppelaaringen sker en mere vidtgaaende Bedømmelse af Hoppematerialet til ikke ringe Gavn for Avlen.

I Forbindelse hermed skulde der da afholdes Fælleshingstelaaringer, hvorved opnaaedes, at de yngre Hingste, der for en stor Del anvendes til Bedækning af de laarede Hopper, kom under Bedømmelse inden Bedækningssejsonen.

I Forstaaelse af det meget følelige Tab, der vil paaføres Dyrstuerne ved denne Ordning, blev det foreslaaet at henlægge Bedømmelsen af Raaringen og Bogføringen af Hopperne samt Præmieansættelsen til Hesteavlforeningerne, medens Uddelingen af Præmierne henlægges til Dyrstuerne, hvor da de laarede Hopper skulle fremstilles.

Naar Kommissionen imidlertid ikke kan anbefale denne Endring i den hidtil gældende Ordning, er Grunden hertil den, dels, at man ikke mener, at den saaledes fremfattede Tanke endnu er saa modnet, at man kan skride til at fastslaa en herpaa bygget Ordning ved Lov, dels, at man maa anse den nu stedfindende Bedømmelse af Hopper paa Dyrstuerne, hvor Befolkningen samles, medens denne hidtil ikke er mødt ved Raaringerne, for at være af saa stor Betydning, at den ikke bør bortfalde.

Man har endvidere drøftet, hvilke Forordninger til Racerenhed, der bør stilles som Betingelse for Præmiering.

Hvad dette Spørgsmaal angaar, formener man, at der under Hensyn til Avlens nuværende Standpunkt, samt da man anser det for ønskeligt, at der gives en fælles Regel for alle Arter af Stuer og alle Dyreklasser, ikke her bør stilles absolute Forordninger til Racerenhed, men at der maa opstilles Regler, der peges henimod Idealet, som man ønsker at naa, nemlig Ren a v l, men som tillige tage fornødent Hensyn til Avlens til enhver